

PASTORALĂ LA PRAZNICUL ÎNVIERII DOMNULUI 2015

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din cele două Americi

*Iubitului cler și dreptmăriturilor creștini,
pace și bucurie sfântă de la Hristos Domnul cel Înviat,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

*Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând
și celor din morminte viață dăruindu-le!*

**Prea Cucernici Părinți,
Iubiți Credincioși,**

Hristos a înviat!

Dăm slavă lui Dumnezeu că ne-a învrednicit să ne vestim din nou Învierea Domnului, biruința vieții asupra morții, ridicarea din mormânt a tuturor prin puterea Învierii lui Hristos. După perioada Postului Sf. Paști, perioadă de strădanie duhovnicească pentru a ne alipi de Domnul și a-L lăsa să lucreze în viața noastră, ne vestim acum cu bucurie Învierea lui Hristos și învierea noastră. Se cuvine să ne îndemnăm la înțelegerea acestei vestiri pentru noi și lumea noastră.

Cu multe mii de ani în urmă, Dumnezeu îl crease pe om ca o cunună a creației sale. Sf. Vasile cel Mare exprimă foarte frumos în Liturghia care îi poartă numele acest act al iubirii lui Dumnezeu: ”făcând pe om, luând țărână din pământ, și, cu chipul Tău, Dumnezeule, cinstindu-l, l-ai pus în raiul desfătării, făgăduindu-i, întru paza poruncilor Tale, viață fără de moarte și moștenirea veșnicilor bunătăți.” Omul a fost creat din materie și împodobit cu chipul Ziditorului. Dintru început scopul creației a fost desăvârșirea omului, ”viață fără de moarte”, viață lipsită de stricăciune, viață în care Duhul care pe toate le face vii putea să aducă materia la ”moștenirea veșnicilor bunătăți”, la veșnicia lui Dumnezeu. Dar omul a căzut din această stare ”din rai în lumea aceasta” și a fost întors ”în pământul din care a fost luat” (Liturghia Sf. Vasile cel Mare). Omul a pierdut raiul și șansa de atunci a veșniciei și a auzit pedeapsa: ”În sudoarea feței tale îți vei mânca pâinea ta, până te vei întoarce în pământul din care ești luat; căci pământ ești și în pământ te vei întoarce.” (Facere 3, 19).

Istoria omului de atunci este marcată de această îndepărtare de Dumnezeu și lipire de pământ. Firea omului și firea lumii suferă de această cădere: ”Nemuțumindu-se cu misiunea de preot care oferea firea lui Dumnezeu, ci tăind, prin intenția de a fi dumnezeu pornirea creației spre Creator, omul a aflat în creație mulțime de plăceri. Dar firea s-a răzburat, creatura a devenit dușmana omului și a refuzat să ne dea hrana și să ne descopere tainele ei” spune teologul Panagiotis Nellas. Cel ce putea să ajungă nemuritor ca și Dumnezeu și să aducă întreaga creație la desăvârșirea lui Dumnezeu, a ajuns supus morții, tot din pedagogia lui Dumnezeu. Căci moartea e îngăduită de Dumnezeu ”ca să nu fie răul fără de moarte”, spun Sfinții Părinți.

Istoria aceasta a omului muritor și a creației stricăcioase se schimbă prin Învierea Domnului. Îngerul vestește femeilor mironosițe că Iisus cel răstignit nu mai este în locul unde a zăcut, trupul Lui nu s-a dat pământului, cum se întâmplase până atunci cu tot omul. Îngerul vestește că pământul nu mai are putere asupra făpturii umane. Trupul luat din pământ este străbătut acum de puterea lui Dumnezeu care transformă materia, până atunci opacă și

muritoare, în sursă de lumină căci descoperă slava lui Dumnezeu. Viața care se încheia la mormânt primește acum un sens nou, al veșniciei, căci moartea nu mai înseamnă sfârșit, ci trecere. Ridicarea lui Hristos din mormânt arată că moartea a fost biruită.

Cântările din noaptea Sf. Paști vestesc această biruință a morții și transfigurare a materiei: „Acum toate s-au umplut de lumină: și cerul, și pământul, și cele de dedesubt. Deci, să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos întru Care s-a întărit“ (Canonul Învierii, cântarea a treia). Iar Sf. Nicolae Velimirovici proclamă: ”Hristos a înviat! popor ales al lui Dumnezeu. Pământul nu-l poate vătăma, nici mormântul reține. Să învie sufletele voastre, a celor care sunteți plini de harul lui Hristos! Să strălucească chipul lui Dumnezeu în voi, curățit de pământ și mântuit de putreziciune” (The Faith of Chosen People). Învierea lui Hristos a însemnat biruința asupra morții ca și separare a omului de Dumnezeu, dar și transfigurarea, schimbarea materiei care purta prin stricăciunea ei semnele morții omului. Prin Înviere, materia Trupului lui Hristos este deplin transfigurată, îndumnezeită, înveșnicită. În acest fel, se deschide orizontul înțelegerii tainei transfigurării trupurilor noastre și a materiei lumii create, ce se va petrece în Împărăția lui Dumnezeu. "Creștinismul crede ... într-o veșnicie a materiei, a unei materii nestingherit transfigurate de puterea și bogăția infinită a vieții spirituale și de energiile divine. Creștinismul admite un fel de materialism mistic, cunoaște o sfântă materie. Căci Sfânt este trupul Domnului prin a cărui primire se sfîntesc și trupurile noastre", spune Părintele Dumitru Stăniloae (Teologia Dogmatică).

Prea Cucernici Părinți, Iubiți Credincioși,

De această transfigurare a materiei ne împărtășim cu toții, cei ce credem în Învierea lui Hristos și suntem părtași tainelor Bisericii. La fiecare Sf. Liturghie primim Trupul și Sângele Lui, cele pe care le-a asumat ca și om deplin, transfigurate apoi prin Înviere. Ne împărtășim cu Hristos cel Înviat, primim spre hrană și băutură materia Trupului lui pătrunse de puterea Duhului la Înviere. Dar această împărtășire este o pregustare a celei desăvârșite din Împărăția cerurilor, după cum mărturisim la rugăciunile după împărtășire: ”O, Paștile cele mari și prea sfînțite, Hristoase; O, Înțelepciunea și Cuvântul lui Dumnezeu și Puterea. Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai cu adevărat în ziua cea neînserată a Împărăției Tale.” Împărtășirea ”mai cu adevărat în Împărăție” se referă și la desăvârșirea creației, a materiei în Împărăție prin puterea Duhului lui Hristos. În Înviere este deja anticipată transfigurarea creației ce aspiră la ”eliberarea din stricăciune“ (cf. Romani 8, 21). În Învierea Domnului se cuprind sensurile ultime ale creației privind spiritul și materia, spațiul și timpul.

Primind aceste descoperiri ale sensului Învierii Domnului, noi cei ce credem în transfigurarea noastră și a lumii la Învierea cea de obște se cuvine să ne îmbrăcăm cu ”armele luminii” (Rom. 13, 12) și să fim mărturisitori ai Învierii lui Hristos și învierii noastre. Nădejdea învierii și schimbării lumii ne poate fi călăuză în vremurile noastre supuse materiei, plăcerilor lumii care se opune lui Dumnezeu și declară o așa zisă libertate a omului fără Dumnezeu. Cei ce credem în Înviere trebuie să arătăm că trăim deja în lumina și veșnicia Împărăției, că această lumină ne cuprinde sufletele și ne arată a fi ”lumina lumii”.

Cu aceste gânduri vă îmbrățișez în Hristos Domnul Cel Înviat și vă urez Sărbători fericite cu sănătate, pace și bucurii în familii și în parohii!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,
† NICOLAE

Chicago, Praznicul Învierii Domnului, 2015